

[Aksel Larsen.]

er stødt på hidtil; jeg synes, det er prisværdigt, at forbundet har gjort dette arbejde, og jeg mener, man skal benytte sig af det.

Jeg vil gerne bringe et par korte citater bare for at illustrere, hvad der står deri.

Der står f. eks. på side 8, at indvandringspolitikken må ændres, så arbejdstilladelser til fremmedarbejdere kun gives efter ansøgning fra den pågældendes hjemland eller bosted. Dette vil forhindre udlændinge i at søge arbejde i Danmark på legalt grundlag; før alle formaliteter er i orden, herunder løn-, arbejds- og boligforhold.

Ja, det harmonerer med, hvad jeg selv har sagt, men det er udtrykt meget klart her. Man taler om, at der må oprettes overenskomster med de lande, hvorfra fremmedarbejderne fortrinsvis kommer. Man siger, at personer, der ønsker at arbejde i Danmark, forud skal informeres om forholdene her og om vilkårene, og at man skal sørge for, at de, inden de rejser fra deres eget land, gennemgår en helbredsundersøgelse og har en helbredsattest; i så fald kan man vel sikre sig imod det, som en foregående taler har udtrykt sin frygt for, nemlig at de kunne møde med falske helbredsattester. Man forlanger et effektivt centralregister omfattende samtlige fremmedarbejdere i Danmark. Jeg forstår, at man er i færd med at oprette et sådant, men det er beklageligt, at man ikke er gået i gang med det noget før.

Man siger endvidere i denne beretning fra Dansk Arbejdsmands- og Specialarbejder Forbunds udvalg, at arbejdsgiveren skal være lovmæssigt forpligtet til forud for ansøgning om arbejdstilladelse at indhente påtegning i den lokale faglige organisation — jeg tror, det ville være godt — og at han skal have pligt til at beskæftige antagne fremmedarbejdere i hvert fald i mindst 3 måneder; så vil man undgå meget af det, man har været ude for hidtil. Man må naturligvis samtidig se på, hvordan det er med gennemtrækket på den pågældende arbejdsplads; for hvis det er en arbejdsplads, der har så dårligt klima, at der er stort gennemtræk af arbejdere, det være sig danske arbejdere eller fremmedarbejdere, er det et spørgsmål, om man skal tillade den pågældende at beskæftige fremmedarbejdere.

Man udkaster tanken om, at en arbejds-

ver, der vil antage en fremmedarbejder, på forhånd skal stille et beløb til rådighed; så manden ikke står på bar bakke, når han kommer hertil; der kan jo gå et par uger eller tre, før han får sin første løn. Så kommer der noget, som jeg synes er væsentligt. Man siger, at arbejdsgiveren skal forpligtes til at føre lønningsbog, så myndighederne og de faglige organisationer, herunder tillidsmændene, kan kontrollere lønudbetaling, indbetaling af kildeskat samt bidrag til sygeforsikring og ATP.

Jeg kunne læse meget andet op fra denne pjecce; det skal jeg lade være med, men der er så mange nyttige ideer i den, som kan udnyttes sammen med det arbejde, fremmedarbejderudvalget har gjort, og jeg anbefaler det alt sammen til studium og det meste af det til meget velvillig og meget hurtig overvejelse.

Hvad angår boligforhold, må man være klar over, at mange, måske flertallet, af de fremmedarbejdere, der kommer, ikke er vant til den boligstandard, vi har her, og for øvrigt ikke ønsker at bruge mere af deres løn til boliggift end højest nødvendigt, fordi de ønsker at kunne sende flest muligt penge hjem eller vende hjem med flest muligt penge. Det må man tage i betragtning; så man må ikke drømme om, at alle de fremmedarbejdere, der måtte komme hertil, absolut skal have en 2 eller 3 værelses lejlighed med alle moderne bekvemmeligheder, for det vil de ikke være interesseret i. Jeg taler ikke om, at de skal puttes ind i slum, men man skal blot tage hensyn til dette. Jeg er modstander af sådanne foretagender som det, vi har kaldt ghettoen på Avedøre Holme, men nu bliver den jo bygget; så vil jeg blot anbefale det, arbejdsmandsforbundet også anbefaler, at den i hvert fald kun bliver brugt som midlertidig boplads, således at ingen må bo der længere end 6 måneder, så skal der skaffes dem anden bolig. I øvrigt animerer man fra arbejdsmandsforbundet til, at hvis det drejer sig om at skaffe gæstearbejderne bopæl f. eks. i ejendomme, der opføres af sociale boligselskaber, så bør disse interessere sig for i hver eneste opgang at indrette enkeltværelser, som kan udlejes til fremmedarbejdere, måske også til danske — det er der i høj grad behov for — så det ikke bare drejer sig om lejligheder.

Naturligvis kommer så spørgsmålet om